

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/172/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123238129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4123238129.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov: matka – F. B. B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, H. - F., t. č. I. J. K. L. D., občianka Venezuely, právne zastúpená: AK Zuzana Gáliková, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Farská 33, Nitra, IČO: 55 534 619 a otec – K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. M. XX, H. - F., právne zastúpený: JUDr. Beáta Hilvertová, advokátka so sídlom Sládkovičova 1, Levice, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 6P/144/2023-55 zo dňa 03. novembra 2023, voči výroku II., takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku II. m e n í tak, že otec má povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 130,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výkonom I. maloletú A. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, výkonom II. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100,- eur, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, výkonom III. rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode a výkonom IV. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Po právnej stránke súd uznesenie odôvodnil § 2 ods. 1 veta prvá, § 111 písm. b), § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 2, § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 28 ods. 1 až 3, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, čl. 24 Charty základných práv Európskej únie, čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Vecne tým, že z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdení v ňom obsiahnutých mal súd prvej inštancie dostatočne osvedčené, že sú tu dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, a to najmä s poukazom na agresívne správanie sa otca voči matke. Z potvrdenia, ktoré vydalo Obvodné oddelenie Policajného zboru Nitra východ vyplýva, že matka dňa 07.08.2023 podala trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona. V danej veci bola teda dostatočne osvedčená existencia naliehavosti a nevyhnutnosti dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorá bola častokrát svedkom fyzických útokov na matku. Dočasnú úpravu pomerov účastníkov si vyžaduje záujem na výchove a zdravom sociálnom, fyzickom a psychickom vývine maloletej. Keďže sa v čase rozhodovania súdu prvej inštancie maloletá nachádzala vo faktickej starostlivosti matky, ktorá sa o ňu riadne stará, rešpektujúc citové väzby,

vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia i vek maloletej, nariadil súd prvej inštancie neodkladné opatrenie, ktorým dočasne, do rozhodnutia o rozvoze a s ňou spojenú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze, t. j. vo veci samej, zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. Až v rámci konania vo veci samej bude vykonané potrebné dokazovanie na zistenie skutočnosti, aký je vzťah maloletej k rodičom a ktorý z rodičov a z akého dôvodu má pre výkon osobnej starostlivosti lepšie predpoklady. V súvislosti s určením vyživovacej povinnosti otca mal súd prvej inštancie preukázané, že matka dostatočne osvedčila potrebu okamžitého zásahu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Pokiaľ otec dobrovoľne na výživu maloletej neprispieva, je nevyhnutné vyživovaciu povinnosť otca k maloletej upraviť neodkladným opatrením, preto návrhu matky v časti jeho nariadenia vyhovel, avšak nestotožnil sa s výškou žiadaného výživného (700,- eur mesačne – pozn. odvolacieho súdu). Neodkladným opatrením môže súd nariadiť v zmysle ust. § 366 CMP platiť výživné len v nevyhnutnej miere. V danom štádiu konania neboli dostatočne preukázané možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, nakoľko matka spolu s podaným návrhom nepredložila konkrétne listinné dôkazy preukazujúce príjmové pomery otca. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba uviedla, že otec pracuje v zahraničí ako montér. Jeho presný príjem nepozná, pričom v čase ich spolužitia tento predstavoval sumu približne od 3.500,- do 4.000,- eur mesačne. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni prvoinštančný súd zistil, že otec je od 01.07.2007 registrovaný ako živnostník s vymeriavacím základom od 10/2022 vo výške 689,79 eur. Z tohto dôvodu určil otcovi predbežne povinnosť prispievať na výživu maloletej iba v nevyhnutnej miere, t. j. v sume 100,- eur mesačne, aby nedošlo k ohrozeniu výživy maloletej, nakoľko takto stanovené výživné je dostatočné na zabezpečenie nevyhnutnej výživy dieťaťa v danom veku. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu, výlučne voči výroku II., podala matka prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti označila za nesprávne. Poukázala na skutočnosť, že s otcom nežije v spoločnej domácnosti, pričom otec si odo dňa jej odchodu zo spoločnej domácnosti neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletej, ktorá s ňou žije. Uviedla, že v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke a nemá žiadnu možnosť sa zamestnať, ani si privyrobit', nakoľko sa musí celodenne osobne starať o maloletú. Je odkázaná len na štátne sociálne dávky. V dôsledku agresívneho správania otca musela opustiť spoločnú domácnosť a bez akýchkoľvek vecí a financií našla útočisko v I. J. K. L. D., kde jej bolo poskytnuté dočasné ubytovanie. Vzhľadom k tomu, že I. J. je poskytnuté len na určitú dobu, bude si musieť nájsť nájomný byt. Prídavok na dieťa a rodičovský príspevok, ktoré poberá, v súčasnosti nepostačujú ani na základné potreby pre ňu a maloletú. Sumu 100,- eur považuje za nízku a nedostatočnú na zabezpečenie nevyhnutných potrieb dieťaťa. Podľa matky súd prvej inštancie pochybil, keď opomenul určiť výživné už odo dňa podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na charakter konania sa súd môže odkloniť od návrhu navrhovateľky a určiť výživné aj spätne tak, aby to bolo v záujme maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že neodkladné opatrenie bolo nariadené po vyše dvoch mesiacoch od podania návrhu. Matka v odvolaní zároveň informovala o tom, že dňa 18.10.2023 bolo rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25P/120/2023 jej manželstvo s otcom rozvedené, pričom maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 450,- eur mesačne. Predmetný rozsudok nie je právoplatný, nakoľko otec avizoval podanie odvolania. Matka taktiež poukázala na uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn. 8C/48/2023, ktorým súd uložil otcovi v procesnom postavení žalovaného zákaz priblížiť sa k matke a maloletej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch. Záverom odvolania matka navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 450,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 24.08.2023.

4. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolacie námietky uvádzané matkou v odvolaní sú spôsobilé vyvolať zmenu napadnutého uznesenia vo výroku II, a preto je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmeniť.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného uznesenia i argumenty matky predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti neodkladným opatrením otcovi uložiť povinnosť predbežne prispievať na výživu maloletej výživným v sume 450,- eur mesačne, a to vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám otca počnúc 24.08.2023.

7. Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, aj keď nie v plnom rozsahu. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov nariadil neodkladné opatrenie, z akého dôvodu určil výšku vyživovacej povinnosti otca, hoci odvolací súd z osvedčených skutočností zistených v rámci odvolacieho konania posúdil rozsah vyživovacej povinnosti inak.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

13. Podľa čl. 5 ZR, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa; b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava; c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa; d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa; e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou; f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa; g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny; h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami; i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14. Podľa čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Účelom neodkladného opatrenia je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov (alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený).

Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia.

17. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

18. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

19. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov maloletej bola súdom prvej inštancie správne právne posúdená a následná ingerencia súdu vo forme nariadenia tohto neodkladného opatrenia je preto dôvodná, ako aj spôsob a rozsah určenia plnenia vyživovacej povinnosti otca.

20. Z obsahu spisu má súd preukázané, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti, pričom maloletá bola neodkladným opatrením zverená dočasne do osobnej starostlivosti matky, ktorá toho času žije v I. J., keď otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplní. Odvolací súd má tiež preukázané, že v konaní pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom bolo rozsudkom pod č.k. 25P/120/2023-110 zo dňa 18.10.2023 manželstvo účastníkov rozvedené, maloletá A. bola zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 450 eur mesačne. Styk otca s maloletou upravený nebol. Rozhodnutie dosiaľ nie je právoplatné. V rámci uvedeného konania otec navrhoval výšku vyživovacej povinnosti na maloletú A. vo výške 130 eur mesačne, pričom bolo preukázané, že má ďalšie dve vyživovacie povinnosti celkom vo výške 300 eur mesačne a súd prvej inštancie pri určení vyživovacej povinnosti na maloletú A. vychádzal z ust. § 63 ods. 1 zákona o rodine, to je z príjmu 5.377,60 eur (20 násobok životného minima s poukazom na zák. č. 601/2003 Z.z. a opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 220/2023 Z.z.). Odvolací súd má taktiež osvedčené, že matka maloletej poberá rodičovský príspevok vo výške 412,60 eur. Náklady na maloletú nevyčísliła.

21. Vzhľadom na rozhodnutie o ponechaní dočasnej starostlivosti maloletého dieťaťa matke vznikla potreba i predbežnej úpravy výživného na maloletú. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie v časti výživného, hoci ho mierne korigoval. Ako vyplýva z ust. § 366 CMP zmyslom tohto ustanovenia je zabezpečenie výživy od povinného, ak nastane situácia, že výživa je ohrozená. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného. Súd prvej inštancie vychádzal pri výške výživného z lustrácie Sociálnej poisťovni, kde zistil, že otec je registrovaný ako živnostník s vymeriavacím základom od 10/2022 vo výške 689,79 eur. Hoci Okresný súd Žiar nad Hronom určil výživné na čas po rozvode manželstva na maloletú vo výške 450 eur mesačne, vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zák. o rodine a z 20 násobku životného minima, z dôvodu nesplnenia si povinnosti otca predložiť potrebné podklady pre rozhodnutie. Z uvedeného však odvolací súd vychádzať nemohol, keďže predmetné rozhodnutie dosiaľ nie je právoplatné a ako bolo v konaní osvedčené otec maloletej má ďalšie dve vyživovacie povinnosti na deti z predchádzajúceho vzťahu, celkom vo výške 300 eur. Matka sama náklady na maloletú neuvádza, neuviedla, žeby mala zvýšené výdavky v súvislosti s maloletou s ohľadom na zdravotné problémy a pod. a keďže ide iba o dočasnú úpravu a súd neodkladným opatrením určuje výživné v nevyhnutnej miere a na základe osvedčených skutočností, rozhodnutie súdu prvej inštancie mierne korigoval iba s ohľadom na tvrdenie samotného otca, ktorý navrhoval výživné na maloletú v sume 130 eur mesačne, avšak určil plnenie vyživovacej povinnosti otca k 15 dňu v mesiaci, keďže nevidel dôvod na plnenie k 25 dňu v mesiaci. K ďalším

odvolacím námietkam matky ohľadom výšky nájomného za ubytovanie, odvolací opäť poukazuje na to, že uvedené osvedčené nemá a vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia a určenie výživného iba v nevyhnutnej miere neboli dôvodné ani odvolacie argumenty matky v tom, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť o výživnom od podania návrhu.

22. Ďalšie odvolacie argumenty matky odvolací súd považoval za nespôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle jej návrhu a pri riadení sa všetkými opísanými úvahami odvolací súd nariadené neodkladné opatrenie v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP tak ako je uvedené vo výroku toho uznesenia.

23. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov ich nepriznal, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

24. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).